МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)
Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)
IBM Canada, м. Торонто (Канада)
Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку
Національної академії наук України", м. Київ (Україна)
Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут» (Україна)
Одеський національний політехнічний університет (Україна)
Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)
Університет "Проф. д-р Асен Златаров", м. Бургас (Республіка Болгарія)
Університет Торонто (Канада)
УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах
Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

СПОСОБИ ЗДІЙСНЕННЯ ПЛАТЕЖІВ НА ВАЛЮТНОМУ РИНКУ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ

к.е.н., ассистент **Летуновська Н.Є.**
Сумський державний університет (Україна)

Еволюцію послуг валютного ринку можна розглядати порівнюючи два основні типи платежів – трасування та ремітування. Вони, головним чином, набули розвитку в період Першої світової війни та частково 40-х років XX століття. Трасування, як термін, походить від назви перевідного векселя – тратти. За платежу за системою трасування кредитор здійснює виписку тратти на боржника у валюті останнього [1]. Для прикладу, якщо кредитор знаходиться в Японії, але висуває боржнику з Великобританії вимогу щодо сплати боргу не в єнах, а у фунтах стерлінгів. При цьому кредитор продає валюту, виписану векселедавцем, на своєму ринку за банківським курсом покупця. По суті, за умов трасування кредитор є активною стороною, так як продає вексель у валюті боржника, але на своєму валютному ринку. Навпаки, при ремітуванні активною стороною є боржник, так як він купує валюту кредитора на своєму валютному ринку за курсом продавця. Сторона, що має право вибору, закономірно завжди прагне сплатити менше та отримати більшу кількість валюти своєї країни за певний еквівалент іноземної [2]. Якщо розглянути ситуацію, коли український імпортер (платник) зобов'язаний сплатити польському експортеру 300 тис. злотих, а в момент платежу котирування валют було таким:

Київ на Варшаву – 6,2028 – 6,6012 грн за 1 злотий;
Варшава на Київ – 6,1123 – 6,5234 грн за 1 злотий (1)

При ремітуванні за курсом продавця 1 польський злотий еквівалентний 6,2028 українських гривень. При трасуванні польський експортер продає злотий за курсом покупця – 6,1123 грн/злотий. Платнику більш вигідно обрати ремітування, оскільки у такому випадку за 1 злотий він купить більше гривень.

Таким чином, вибір способу платежу напряму залежить від котирувань валют та визначається двосторонньою угодою між платником та боржником валютної операції.

1. Нурыев А.Д. Сущность валютных операций и определение методов их анализа [Електронний ресурс] / А.Д. Нурыев. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/13_EISN_2012/Economics/1_109758.doc.htm.
2. Иванов В.М. Финансовый рынок : конспект лекций / В.М. Иванов. – К. : МАУП, 2001. – 112 с.